

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

57. sējums

2014. gada 29. septem-
bris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2014/C 339/01	Eiropas Savienības Tiesas pēdējās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	--	---

V Atzini

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2014/C 339/02	Lieta C-309/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 30. jūnijā iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) – Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL), Istituto Nazionale Confederale Assistenza (INCA)/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Ministero dell'Economia e delle Finanze.	2
2014/C 339/03	Lieta C-324/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 7. jūlijā iesniedza Krajowa Izba Odwoławcza (Polija) – PARTNER Apelski Dariusz/Zarządowi Oczyszczania Miasta.	2
2014/C 339/04	Lieta C-326/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 7. jūlijā iesniedza Oberster Gerichtshof (Austrija) – Verein für Konsumenteninformation/A1 Telekom Austria AG.	4
2014/C 339/05	Lieta C-333/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 8. jūlijā iesniedza Court of Session, Scotland (Apvienotā Karaliste) – The Scotch Whisky Association u.c./The Lord Advocate, The Advocate General for Scotland	4

2014/C 339/06	Lieta C-335/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 11. jūlijā iesniedza <i>Cour d'appel de Mons</i> (Beļģija) – <i>Les Jardins de Jouvence SCRL/État belge</i>	5
2014/C 339/07	Lieta C-336/14: Tiesas 2014. gada 11. jūlija spriedums (<i>Amtsgericht Sonthofen</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – krimināllieta pret <i>Sebat Ince</i>	6
2014/C 339/08	Lieta C-338/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 14. jūlijā iesniedza <i>Cour d'appel de Bruxelles</i> (Beļģija) – <i>Quenon K. SPRL/Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA</i>	8
2014/C 339/09	Lieta C-340/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 14. jūlijā iesniedza <i>Raad van State</i> (Nīderlande) – <i>R.L. Trijber</i> , kurš rīkojas ar komercnosaukumu <i>Amstelboats/College van Burgemeester en Wethouders van Amsterdam</i>	8
2014/C 339/10	Lieta C-341/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 14. jūlijā iesniedza <i>Raad van State</i> (Nīderlande) – <i>J. Harmsen/Burgemeester van Amsterdam</i>	9
2014/C 339/11	Lieta C-344/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 17. jūlijā iesniedza <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) – <i>Kyowa Hakko Europe GmbH/Hauptzollamt Hannover</i>	10
2014/C 339/12	Lieta C-349/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 21. jūlijā iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Francija) – <i>Ministre délégué, chargé du budget/Marlène Pazdziej</i>	11
2014/C 339/13	Lieta C-351/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 22. jūlijā iesniedza <i>Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona</i> (Spānija) – <i>Estrella Rodríguez Sanchez/Consum Sociedad Cooperativa Valenciana</i>	11
2014/C 339/14	Lieta C-352/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 22. jūlijā iesniedza <i>Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa</i> (Spānija) – <i>Juan Miguel Iglesias Gutiérrez/Bankia, S.A. u.c.</i>	12
2014/C 339/15	Lieta C-353/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 22. jūlijā iesniedza <i>Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa</i> (Spānija) – <i>Elisabet Rion Bea/Bankia S.A. u.c.</i>	13
2014/C 339/16	Lieta C-361/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2014. gada 13. maija spriedumu apvienotajās lietās no T-458/10 līdz T-467/10 un T-471/10 <i>Peter McBride u.c./Eiropas Komisija</i> 2014. gada 25. jūlijā iesniedza Eiropas Komisija	14
2014/C 339/17	Lieta C-364/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 28. jūlijā iesniedza <i>Amtsgericht Rüsselsheim</i> (Vācija) – <i>Annette Lorch, Kurt Lorch/Condor Flugdienst GmbH</i>	14
2014/C 339/18	Lieta C-373/14: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 21. maija spriedumu lietā T-519/09 <i>Toshiba Corporation/Eiropas Komisija</i> 2014. gada 31. jūlijā iesniedza <i>Toshiba Corporation</i>	15

Vispārējā tiesa

2014/C 339/19	Lieta T-518/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 5. maija rīkojums – <i>BTL Diffusion/ITSB – dm-drogerie markt</i> ("babyTOLove") Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	17
2014/C 339/20	Lieta T-206/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 3. jūlija rīkojums – <i>Stance/ITSB – Pokarna</i> ("STANCE") Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	17

2014/C 339/21	Lieta T-478/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 18. jūnija rīkojums – <i>NumberFour</i> /ITSB – <i>Inaer Helicópteros</i> (“ENFORE”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	18
2014/C 339/22	Lieta T-718/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 17. jūlija rīkojums – <i>The Directv Group</i> /ITSB – <i>Bolloré</i> (“DIRECTV”) Kopienas preču zīme — Pieteikums par atcelšanu — Pieteikuma par atcelšanu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	19
2014/C 339/23	Lieta T-721/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 17. jūlija rīkojums – <i>The Directv Group</i> /ITSB – <i>Bolloré</i> (“DIRECTV”) Kopienas preču zīme — Pieteikums par atcelšanu — Pieteikuma par atcelšanu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	19
2014/C 339/24	Lieta T-536/14: Prasība, kas celta 2014. gada 16. jūlijā – <i>Sheraton International IP</i> /ITSB – <i>Staywell Hospitality Group</i> (“PARK REGIS”).	20
2014/C 339/25	Lieta T-542/14: Prasība, kas celta 2014. gada 21. jūlijā – <i>Grupo Bimbo</i> /ITSB (Apaļas sviestmaizēm domātas maizes forma)	21
2014/C 339/26	Lieta T-543/14: Prasība, kas celta 2014. gada 22. jūlijā – <i>provima Warenhandels</i> /ITSB – <i>Renfro</i> (“HOT SOX”).	21
2014/C 339/27	Lieta T-544/14: Prasība, kas celta 2014. gada 18. jūlijā – <i>Société des Produits Nestlé</i> /ITSB – <i>Terapia</i> (“ALETE”)	22
2014/C 339/28	Lieta T-545/14: Prasība, kas celta 2014. gada 18. jūlijā – <i>GEA Group</i> /ITSB (“engineering for a better world”).	23
2014/C 339/29	Lieta T-554/14: Prasība, kas celta 2014. gada 25. jūlijā – <i>Messi Cuccittini</i> /ITSB – <i>J. M.-E.V. e hijos</i> (“MESSI”)	24
2014/C 339/30	Lieta T-557/14: Prasība, kas celta 2014. gada 28. jūlijā – <i>BrandGroup</i> /ITSB – <i>Brauerei S. Riegele, Inh. Riegele</i> (“SPEZOOMIX”)	25
2014/C 339/31	Lieta T-578/14: Prasība, kas celta 2014. gada 1. augustā – <i>VSM Geneesmiddelen</i> /Komisija.	26
2014/C 339/32	Lieta T-584/14: Prasība, kas celta 2014. gada 29. jūlijā – <i>Inditex</i> /ITSB – <i>Ansell</i> (“ZARA”).	27
2014/C 339/33	Lieta T-613/14: Prasība, kas celta 2014. gada 14. augustā – <i>Industrias Tomás Morcillo</i> /ITSB – <i>Aucar Trailer</i> (“Polycart A Whole Cart Full of Benefits”)	27

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas pēdējās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2014/C 339/01)

Pēdējā publikācija

OV C 329, 22.9.2014.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 315, 15.9.2014.

OV C 303, 8.9.2014.

OV C 292, 1.9.2014.

OV C 282, 25.8.2014.

OV C 261, 11.8.2014.

OV C 253, 4.8.2014.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 30. jūnijā iesniedza *Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio* (Itālija) – *Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL)*, *Istituto Nazionale Confederale Assistenza (INCA)*/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Lieta C-309/14)

(2014/C 339/02)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa*Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio***Pamatlietas puses**Prasītāji: *Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL)*,*Istituto Nazionale Confederale Assistenza (INCA)*Atbildētāji: *Presidenza del Consiglio dei Ministri*,*Ministero dell'Interno*,*Ministero dell'Economia e delle Finanze***Prejudiciālais jautājums**

Vai principi, kas ir noteikti Padomes Direktīvā 2003/109/EK⁽¹⁾ ar vēlākiem grozījumiem un papildinājumiem, nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir paredzēts 1998. gada 25. jūlija Likumdošanas dekrēta Nr. 286 5. panta 2.b punktā, ciktāl tajā ir paredzēts, ka [“par pieteikumu izsniegt un pagarināt uzturēšanās atļauju ir jāsamaksā nodeva, kuras apmērs no EUR 80 līdz EUR 200 apmērā tiek noteikts ar Ekonomikas un finanšu ministrijas un Iekšlietu ministrijas kopīgu dekrētu, kurā turklāt tiek noteikta samaksas kārtība [..]”, šādā veidā nosakot minimālo nodevas apmēru, kas ir apmēram 8 reizes lielāks nekā nodeva par valsts personas apliecības izsniegšanu?

(¹) Padomes 2003. gada 25. novembra Direktīva 2003/109/EK par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji (OV L 16, 44. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 7. jūlijā iesniedza *Krajowa Izba Odwoławcza* (Polija) – *PARTNER Apelski Dariusz/Zarządowi Oczyszczania Miasta*

(Lieta C-324/14)

(2014/C 339/03)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa*Krajowa Izba Odwoławcza*

Pamatlietas puses

Prasītājs: PARTNER Apelski Dariusz

Atbildētājs: Zarząd Oczyszczania Miasta

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts [publiskā iepirkuma] līgumu, piegādes valsts [publiska iepirkuma] līgumu un pakalpojumu valsts [publiskā iepirkuma] līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru ⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – “Direktīva 2004/18/EK”), 48. panta 3. punktu, skatītu kopā ar 2. punktu, var interpretēt tādējādi, ka ar “attiecīgo gadījumu”, kad komersants var izmantot citu juridisko personu kompetenci, ir domāta ikviena situācija, kad attiecīgajam komersantam nav līgumslēdzējas iestādes prasītās kvalifikācijas un tas vēlas izmantot citu juridisko personu kompetenci? Vai arī norāde, ka komersants var izmantot citu juridisko personu kompetenci tikai “attiecīgajos gadījumos” kā ierobežojums ir jāsaprot tādējādi, ka šāda atsaucē, pierādot komersantu kvalifikāciju publiskā iepirkuma procedūrā, ir pieļaujama tikai izņēmuma gadījumos un nevis – parasti?
- 2) Vai Direktīvas 2004/18/EK 48. panta 3. punktu, skatītu kopā ar 2. punktu, var interpretēt tādējādi, ka tas, ka komersants izmanto citu juridisko personu kompetenci to zināšanu un pieredzes ziņā “neatkarīgi no tā, kāds ir to starpā pastāvošo saistību tiesiskais raksturs”, kā arī no to “resursu nodošana rīcībā” nozīmē, ka komersantam, izpildot līgumu, var ar šo juridisko personu nebūt nekādas saistības vai būt tikai ļoti vājas saistības, tas ir, ka tas var izpildīt līgumu patstāvīgi (nepiedaloties citai juridiskajai personai) vai ka šī līdzdalība var izpausties kā “padomu sniegšana”, “konsultācijas” vai “mācības” utml.? Vai arī Direktīvas 2004/18/EK 48. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka juridiskajai personai, kuras kompetenci komersants izmanto, tiešām un personiski ir jāizpilda līgums tādā apmērā, kādā tiek norādīta tās kompetence?
- 3) Vai Direktīvas 2004/18/EK 48. panta 3. punktu, skatītu kopā ar 2. punktu, var interpretēt tādējādi, ka komersants, kam ir personiska pieredze, bet mazākā mērā nekā tas gribētu pierādīt līgumslēdzējai iestādei (piemēram, nav pietiekama, lai varētu iesniegt piedāvājumu par visa publiskā iepirkuma izpildi), var papildus izmantot citu juridisko personu kompetenci, lai palielinātu savas izredzes publiskā iepirkuma procedūrā?
- 4) Vai Direktīvas 2004/18/EK 48. panta 3. punktu, skatītu kopā ar 2. punktu, var interpretēt tādējādi, ka līgumslēdzēja iestāde paziņojumā par paredzamo publisko iepirkumu vai konkursa nolikumā var noteikt (vai tai pat ir jānosaka) principā, kā komersants var izmantot citu juridisko personu kompetenci, piemēram, kādā veidā citai juridiskai personai ir jāpiedalās iepirkuma izpildē, kā ir jābūt saistītām komersanta un citu juridisko personu spējām, vai cita juridiskā persona ir solidāri atbildīga par pareizu līguma izpildi apmērā, kādā komersants atsaucas uz citas juridiskās personas kompetenci?
- 5) Vai Direktīvas 2004/18/EK 2. pantā noteiktais vienādas un nediskriminējošas attieksmes pret komersantiem princips atļauj šādu citas juridiskas personas kompetences izmantošanu, par ko ir runa direktīvas 48. panta 3. punktā, saskaņā ar kuru notiek divu vai vairāku juridisko personu, kam nav kompetences zināšanu un pieredzes ziņā, ko prasa līgumslēdzēja iestāde, kompetences apvienošana?
- 6) Tādējādi – vai Direktīvas 2004/18/EK 2. pantā noteiktais vienādas un nediskriminējošas attieksmes pret komersantiem princips ļauj interpretēt Direktīvas 2004/18/EK 44. pantu un 48. panta 3. punktu tādējādi, ka līgumslēdzējas iestādes noteiktie nosacījumi, lai piedalītos procedūrā, var tikt izpildīti tikai formāli, neatkarīgi no faktiskās komersanta kvalifikācijas?
- 7) Vai Direktīvas 2004/18/EK 2. pantā noteiktais vienādas un nediskriminējošas attieksmes pret komersantiem princips ļauj gadījumā, kad ir pieļaujama piedāvājuma iesniegšana attiecībā uz līguma daļu, komersantam pēc piedāvājumu iesniegšanas, piemēram, papildinot vai precizējot dokumentus, norādīt, uz kuru līguma daļu attiecas viņa norādītā kompetence, kas izpilda nosacījumus, lai varētu piedalīties procedūrā?
- 8) Vai Direktīvas 2004/18/EK 2. pantā noteiktais vienādas un nediskriminējošas attieksmes pret komersantiem princips, kā arī pārskatāmības princips ļauj atzīt par spēkā neesošu izdarītu izsoli un atkārtot elektronisku izsoli gadījumā, kad tā tika veikta būtiskā ziņā nepareizi, piemēram, tajā netika uzaicināti visi komersanti, kas iesniedza pieņemamus piedāvājumus?
- 9) Vai Direktīvas 2004/18/EK 2. pantā noteiktais vienādas un nediskriminējošas attieksmes pret komersantiem princips, kā arī pārskatāmības princips ļauj piešķirt tiesības slēgt līgumu komersantam, kura piedāvājumam tika izdarīts piesitums šādā izsolē, to neatkārtojot, ja nevar konstatēt, vai minētā komersanta piedalīšanās mainītu tās rezultātu?

- 10) Vai, interpretējot Direktīvas 2004/18/EK normas, kā interpretācijas vadlīniju var izmantot Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīvas 2014/24/ES par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK saturu un preambulu, kaut arī nav beidzies tās transponēšanas termiņš, ciktāl tajā ir izskaidroti daži Savienības likumdevēja pieņēmumi un nodomi, kas nav pretrunā Direktīvas 2004/18/EK normām?

⁽¹⁾ OV L 134, 114. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 7. jūlijā iesniedza Oberster Gerichtshof
(Austrija) – Verein für Konsumenteninformation/A1 Telekom Austria AG**

(Lieta C-326/14)

(2014/C 339/04)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājs: Verein für Konsumenteninformation

Atbildētāja: A1 Telekom Austria AG

Prejudiciālais jautājums

Vai Universālā pakalpojuma direktīvas ⁽¹⁾ 20. panta 2. punktā abonentiem paredzētās tiesības, “saņemot paziņojumu par [...] līguma nosacījumu izmaiņām”, lauzt līgumu, nemaksājot līgumsodu, attiecas arī uz gadījumu, kad maksas pielāgošana izriet no līguma noteikumiem, kuros jau noslēdzot līgumu ir paredzēts, ka nākotnē maksa ir jāpielāgo (jāpalielina/jāsamazina) atbilstoši objektīvā patēriņa cenu indeksa izmaiņām, kas atspoguļo naudas vērtības attīstību?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Direktīva 2009/136/EK, ar ko groza Direktīvu 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem, Direktīvu 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē un Regulu (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā, OV L 337, 11. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 8. jūlijā iesniedza Court of Session, Scotland
(Apvienotā Karaliste) – The Scotch Whisky Association u.c./The Lord Advocate, The Advocate General
for Scotland**

(Lieta C-333/14)

(2014/C 339/05)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Session, Scotland

Pamatlietas puses

Prasītāji: The Scotch Whisky Association u.c.

Atbildētāji: The Lord Advocate, The Advocate General for Scotland

Prejudiciālie jautājumi

- 1) “Vai saskaņā ar ES tiesību par vīna tirgus kopējo organizāciju, it īpaši ES Regulas Nr. 1308/2013⁽¹⁾ interpretāciju dalībvalsts ir tiesīga pasludināt tādu valsts tiesību normu, ar kuru ir paredzēta minimālā mazumtirdzniecības cena vīnam attiecībā uz alkohola tilpumkoncentrāciju pārdotajā precē un kura tādējādi balstās uz tirgus spēku brīvu cenu noteikšanu, kas citkārt attiecas uz vīna tirgu?”
- 2) “Saistībā ar pamatojumu, kas paredzēts LESD 36. pantā, saskaņā ar kuru dalībvalsts apgalvo, ka ir lietderīgi cilvēka veselības aizsardzības apsvērumu dēļ palielināt patēriņa preču, konkrētajā gadījumā – alkoholisko dzērienu patēriņa cenas patērētājiem vai šo patērētāju daļai, kā arī šīs patēriņa preces ir tādas, kuras dalībvalstij ir tiesības aplikt ar akcīzes nodokli vai citām nodevām (tostarp nodevām vai nodokļiem, kurus nosaka atkarībā no alkohola tilpumkoncentrācijas, tilpuma, vērtības vai šo nodokļu pasākuma kopuma), vai saskaņā ar ES tiesībām ir atļauts un, ja tā, tad atbilstoši kādiem nosacījumiem, dalībvalstij atteikt šādas nodokļu uzlikšanas metodes, kas palielina cenu patērētājam atbilstīgi tiesību normām, ar kurām nosaka minimālās mazumtirdzniecības cenas, kas traucē ES iekšējo tirdzniecību un konkurenci?”
- 3) “Vai dalībvalsts tiesai, vērtējot, vai tiesību norma, kas ir uzskatāma par kvantitatīvu ierobežojumu tirdzniecībai un ir nesaderīga ar LESD 34. pantu, var tikt pamatota ar LESD 36. pantu, pamatojoties uz cilvēka veselības aizsardzības apsvērumiem, ir jāanalizē vienīgi tai tiesību akta pasludināšanas laikā pieejamā un izvērtētā informācija, pierādījumi un citi materiāli? Ja nē, kādi citi ierobežojumi var attiekties uz valsts tiesas spēju izvērtēt visus pieejamos un lietas dalībnieku iesniegtos materiālus vai pierādījumus valsts tiesas sprieduma taisīšanas laikā?”
- 4) “Gadījumā, kad dalībvalsts tiesai tiek prasīts tās ES tiesību interpretācijā un piemērošanā izvērtēt valsts iestāžu apgalvojumu par to, ka tiesību norma, kas citkārt ir uzskatāma par kvantitatīvu ierobežojumu, kas ietilpst LESD 34. panta piemērošanas jomā, saskaņā ar LESD 36. pantu ir pamatota atkāpe cilvēka veselības aizsardzības apsvērumu dēļ, cik lielā mērā no valsts tiesas tiek prasīts un ciktāl tā ir pilnvarota, pamatojoties uz tai iesniegtajiem materiāliem, formulēt objektīvu viedokli par tiesību normas efektivitāti mērķa, kuram tā radīta, sasniegšanā vai vismaz līdzvērtīgas alternatīvas tiesību normas, kura ir mazāk ES iekšējo konkurenci traucējoša, pieejamību un tiesību normas vispārējo samērīgumu?”
- 5) “(Saistībā ar strīdu par to, vai tiesību normu pamato cilvēka veselības aizsardzības apsvērumi saskaņā ar LESD 36. pantu) uzskatot, ka iespējama alternatīva tiesību norma, kas nav traucējoša, vai kas vismaz ir mazāk traucējoša ES iekšējai tirdzniecībai un konkurencei, vai ir leģitīms pamats noraidīt alternatīvo tiesību normu, šīs alternatīvās tiesību normas iedarbība var nebūt tieši identiska apstrīdētajai tiesību normai saskaņā ar LESD 34. pantu, bet var radīt tālākas papildu priekšrocības un nodrošināt atbilstību plašākam vispārējam mērķim?”
- 6) “Lai izvērtētu, vai valsts tiesību norma, kas atzīta vai kvalificēta kā kvantitatīvs ierobežojums LESD 34. panta izpratnē un kuras pamatojumam ir izdarīta atsauce uz LESD 36. pantu, un it īpaši izvērtētu tiesību normas samērīgumu; kādā mērā tiesai var noteikt šo **[oriģ. 26. lpp.]** funkciju ņemt vērā tās vērtējumu par raksturu un apmēru, kādā tiesību norma kā kvantitatīvs ierobežojums ir pretrunā 34. pantam?”

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV, 2013., L 347, 671. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 11. jūlijā iesniedza *Cour d'appel de Mons* (Beļģija) – *Les Jardins de Jouvence SCRL/État belge*

(Lieta C-335/14)

(2014/C 339/06)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Mons

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Les Jardins de Jouvence SCRL*

Atbildētāja: *État belge*

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai aprūpētās dzīvesvietas Valonijas reģiona 1997. gada 5. jūnija dekrēta par veco ļaužu pansionātiem, aprūpētajām dzīvesvietām un vismaz sešdesmit gadus vecu ļaužu dienas aprūpes centriem nozīmē, kurās peļņas nolūkos [tiek nodrošināti] atsevišķi dzīvokļi, kas paredzēti vienai vai divām personām un kuros ir labiekārtota virtuve, dzīvojamā istaba, guļamistaba un labiekārtota vannas istaba, tām tādējādi ļaujot dzīvot neatkarīgi, kā arī par maksu tiek nodrošināti fakultatīvi pakalpojumi, kas nav paredzēti vienīgi aprūpēto dzīvesvietu pensionāriem (restorāns-bārs, friziera un estētikas salons, fizioterapijas salons, ergoterapijas aktivitātes, veļas mazgātava, dispansers un asins analīžu pieņemšana, medicīniskais kabinets), ir organizācija, kurai būtībā ir sociāls raksturs un kura nodrošina "tādu pakalpojumu sniegšanu un tādu preču piegādi, kas ir cieši saistīti ar sociālās aprūpes un sociālās nodrošināšanas darbu" Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma ⁽¹⁾, 13. panta A daļas 1. punkta nozīmē (tagad Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽²⁾ 132. panta 1. punkta g) apakšpunkts)?
2. Vai atbilde uz šo jautājumu būtu atšķirīga, ja attiecīgās aprūpētās dzīvesvietas attiecīgo pakalpojumu sniegšanai saņemtu subsīdijas vai jebkādas citas formas priekšrocības vai finanšu atbalstu no valsts iestādēm?

⁽¹⁾ OV L 145, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 1. lpp.

Tiesas 2014. gada 11. jūlija spriedums (*Amtsgericht Sonthofen* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – krimināllieta pret *Sebat Ince*

(Lieta C-336/14)

(2014/C 339/07)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Sonthofen

Lietas dalībnieki pamatlietā

Sebat Ince

Pretējā puse procesā: *Staatsanwaltschaft Kempten*

Prejudiciālie jautājumi

I Saistībā ar pirmo apsūdzību (2012. gada janvāris) un ar otro apsūdzību līdz 2012. gada jūnija beigām:

1 a) Vai apstākļos, kad valsts iestādēm ir aizliegts izsniegt atļauju nevalstiskiem derību rīkotājiem saistībā ar Savienības tiesībām prettiesisku tiesisko stāvokli ("sporta derību monopols"), LESD 56. pants ir interpretējams tādējādi, ka kriminālvajāšanas iestādēm ir aizliegts saukt pie atbildības citā ES dalībvalstī licenzētu derību rīkotājus, kuri bez Vācijas atļaujas ir bijuši sporta derību starpnieki, ja arī starpniecībai ir nepieciešama Vācijas rīkotāja atļauja?

1 b) Vai atbilde uz prejudiciālo jautājumu 1 a) būtu citāda, ja vienā no 15 federālajām zemēm, kuras kopā izveidojušas un īsteno valsts sporta derību monopolu, aizlieguma procesā vai kriminālprocesā, valsts iestādes apgalvo, ka likumiskais aizliegums privātajiem piedāvātājiem izsniegt atļauju attiecībā uz šo federālo zemi netiktu piemērots, ja tiktu saņemts pieteikums piešķirt rīkošanas vai starpniecības atļauju?

1 c) Vai Savienības tiesību pamatprincipi, it īpaši pakalpojumu sniegšanas brīvība un Tiesas spriedums lietā C-186/11, ir interpretējami tādējādi, ka tiem ir pretrunā ilgstošs “preventīvs” aizliegums vai sods par pārobežu starpniecību sporta derībās, ja tas tiek pamatots ar to, ka iestāde, kas izdevusi atteikumu, lēmuma pieņemšanas brīdī nevarēja “acīmredzami, citiem vārdiem, bez turpmākas pārbaudes konstatēt”, ka starpniecības darbības visi būtiskie atļaujas priekšnosacījumi, izņemot valsts monopola nosacījumu, ir izpildīti?

2) Vai Direktīva 98/34/EK⁽¹⁾ ir interpretējama tādējādi, ka sodīšana par starpniecību sporta derībās bez Vācijas atļaujas, ar derību automāta palīdzību slēdzot derības ar citu ES dalībvalstī licenzētu derību rīkotāju, ir direktīvai neatbilstoša, ja valsts iejaukšanās pamatā ir Eiropas Komisijai nepazīnots federālās zemes likums, kura saturs atbilst spēkā neesošajam *Staatsvertrag zum Glücksspielwesen* (Valsts līgums par azartspēlēm; turpmāk tekstā – “GlüStV”)?

II Par otro apsūdzību laika posmā no 2012. gada jūlija

3) Vai LESD 56. pants, pārskatāmības princips, vienlīdzības princips un Savienības tiesību favorītisma aizliegums ir interpretējami tādējādi, ka bez Vācijas atļaujas notikušas sporta derību starpniecība ar citā ES dalībvalstī licenzētu derību rīkotāju sodīšana ir prettiesiska šādos apstākļos: deviņus gadus spēkā bija *Glücksspieländerungsstaatsvertrag* (Valsts līgums par izmaiņām azartspēlēs; turpmāk tekstā – “GlüÄndStV”), kurā bija ietverta “eksperimentālā klauzula sporta derībām”, un kurā visās Vācijas federālās zemēs nevalstisko derību rīkotāju leģitīmācijai bija paredzēta teorētiska iespēja septiņus gadus izdot ne vairāk kā 20 koncesijas kā nepieciešamo priekšnosacījumu starpniecības atļaujai, ja:

- a) koncesijas procedūrā un ar to saistītajos tiesiskajos strīdos koncesiju līgumslēdzējas iestādes ir iesaistītas kopā ar advokātu biroju, kurš regulāri konsultē lielāko daļu federālo zemju saistībā ar Savienības tiesībām neatbilstošo sporta derību monopolu un pārstāvēja tās valsts tiesās strīdos ar privātiem derību piedāvātājiem un kuram bija uzticēta valsts iestāžu pārstāvība prejudiciālo nolēmumu procedūrās – *Markus Stoß* u.c. [apvienotās lietas C-316/07, C-358/07, C-359/07, C-360/07, C-409/07 un C-410/07, ECLI:EU:C:2010:504], *Carmen Media Group*, [C-46/08, ECLI:EU:C:2010:505] un *Winner Wetten* [C-409/06. ECLI:EU:C:2010:503],
- b) 2012. gada 8. augusta ES Oficiālajā vēstnesī publicētajā koncesijas sludinājumā nebija informācijas par: minimālajām prasībām iesniedzamajiem konceptiem, pārējo pieprasīto skaidrojumu un pierādījumu saturu, kā arī ziņas par maksimums 20 koncesionāru izvēli, turklāt sīkāka informācija tika paziņota tikai pēc pieteikšanās termiņa beigām ar tā saukto “informācijas memorandu” un lielu skaitu citu dokumentu, tikai tiem konkursa dalībniekiem, kuri kvalificējās koncesijas līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras “otrajam posmam”
- c) astoņus mēnešus pēc procedūras sākuma koncesijas līgumslēdzēja iestāde konkursa ietvaros ielūdza tikai 14 koncesijas konkursa dalībniekus uz personisku prezentāciju par to sociālajiem un drošības konceptiem, jo šie dalībnieki bija 100 % apmērā izpildījuši koncesijas līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas minimālās prasības. 15 mēnešus pēc procedūras sākuma tika paziņots, ka neviens konkursa dalībnieks “pierādāmā formā” nav pierādījis atbilstību minimālajām prasībām.
- d) starp 14 koncesijas līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras dalībniekiem bija valstij piederošā valsts loteriju sabiedrību savienība (“Ods”, *Ods Deutschland GmbH*), kuru arī ielūdza uz prezentāciju par tās konceptiem. Sabiedrība “Ods” savas organizatoriskās saistības ar sporta pasākumu organizētājiem dēļ nebija tiesīga slēgt koncesijas līgumu, jo likumā (*GlüÄndStV* 21. panta trešā daļa) ir noteikts stingrs nodalījums starp aktīvo sportu un sporta derību organizējošām vai starpniecību veicošām savienībām.
- e) koncesijas līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas nolūkā citastarp tiek pieprasīts izklāstījums par “nepieciešamo līdzekļu likumīgu izcelsmi paredzētajai sporta derību piedāvājuma rīkošanai”.
- f) koncesijas līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas iestāde un par koncesijas līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu lemjošā *Glücksspielkollegium* [Azartspēļu kolēģija], kurā ietilpst federālo zemju pārstāvji, neizmantoja iespēju piešķirt koncesiju privātiem derību rīkotājiem, bet tajā pašā laikā valsts loterijas uzņēmumi drīkst vienu gadu pēc iespējamās koncesijas piešķiršanas bez koncesijas saņemšanas rīkot un izveidot tīklu ar pieņemšanas punktiem sporta derībām, loterijām un citām azartspēlēm?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīva 98/34/EK, kas nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu, un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfērā (OV L 204, 21.7.1998, p.37)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 14. jūlijā iesniedza *Cour d'appel de Bruxelles* (Beļģija) – *Quenon K. SPRL/Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA*

(Lieta C-338/14)

(2014/C 339/08)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Bruxelles

Pamatlietas puses

Prasītāja: Quenon K. SPRL

Atbildētājas: Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1986. gada 18. decembra Direktīvas 86/653/EEK par dalībvalstu tiesību aktu koordinēšanu attiecībā uz pašnodarbinātiem tirdzniecības pārstāvjiem ⁽¹⁾ 17. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas atļauj valsts tiesiskajā regulējumā noteikt, ka pēc līguma izbeigšanas, tirdzniecības pārstāvim ir tiesības uz kompensāciju par klientūru, kuras apmērs nevar pārsniegt gada atlīdzības apmēru, kā arī, ja šīs atlīdzības apmērs nesedz visus faktiski ciestos zaudējumus, uz zaudējumu atlīdzību un procentiem atbilstoši starpībai starp faktiski ciesto zaudējumu summu un šīs atlīdzības summu?
- 2) Konkrētāk – vai direktīvas 17. panta 2. [punkta] c) [apakšpunkts] ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā zaudējumu atlīdzības un procentu piešķiršanai papildus kompensācijai par klientūru ir paredzēts nosacījums par to, ka pilnvarotājs ir izdarījis līguma pārkāpumu vai kvazideliktu, kam būtu cēloņsakarība ar prasītajiem zaudējumiem, kā arī ka pastāv atsevišķi zaudējumi no tiem, kas tiek atlīdzināti ar vienreizēju kompensāciju par klientūru?
- 3) Ja atbilde uz pēdējo minēto jautājumu ir apstiprinoša, vai pārkāpumam ir jāatšķiras no vienpusējas līguma laušanas, kā, piemēram, paziņojums nepietiekamā termiņā, nepietiekamas atlīdzības par līguma laušanu un par klientūru piešķiršana, pilnvarotāja nopietns pārkāpums, laušanas tiesību ļaunprātīga izmantošana vai jebkurš cits it īpaši tirgus prakses pārkāpums?

⁽¹⁾ OV L 382, 17. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 14. jūlijā iesniedza *Raad van State* (Nīderlande) – *R.L. Trijber*, kurš rīkojas ar komercnosaukumu *Amstelboats/College van Burgemeester en Wethouders van Amsterdam*

(Lieta C-340/14)

(2014/C 339/09)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītājs: R.L. Trijber, kurš rīkojas ar komercnosaukumu Amstelboats

Atbildētāja: College van Burgemeester en Wethouders van Amsterdam

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai pasažieru pārvadāšana ar atvērta tipa šalupi Amsterdamas iekšējos ūdeņos, it īpaši, lai par samaksu piedāvātu tūrisma braucienus un izīrētu kuģi izklaides pasākumiem, kā tas ir pamatlietā, ir pakalpojums uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīva 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 36. lpp.), ņemot vērā šīs direktīvas 2. panta 2. punkta d) apakšpunktā ietverto izņēmumu attiecībā uz pakalpojumiem pārvadājumu jomā?
- 2) Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši: Vai [...] Direktīvas 2006/123/EK [...] III nodaļa ir piemērojama valsts iekšējām situācijām vai arī, lemjot jautājumu par šīs nodaļas piemērošanu, spēkā ir Tiesas judikatūra par Līguma noteikumiem attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu brīvu apriti valsts iekšējās situācijās?
- 3) Ja atbilde uz 2. jautājumu ir tāda, ka, lemjot jautājumu par [...] Direktīvas 2006/123/EK [...] III nodaļas piemērošanu, spēkā ir Tiesas judikatūra par Līguma noteikumiem attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu brīvu apriti valsts iekšējās situācijās:
 - a) Vai dalībvalstu tiesām ir jāpiemēro [...] Direktīvas 2006/123/EK [...] III nodaļas normas tādā lietā kā šī, kad pakalpojumu sniedzējs neveic pārrobežu uzņēmējdarbību, nesniedz pakalpojumu pārrobežu kontekstā un tomēr atsaucas uz šīm normām?
 - b) Vai, atbildot uz šo jautājumu, ir būtiski, ka uzņēmējs, iespējams, sniedz savus pakalpojumus galvenokārt Nīderlandes iedzīvotājiem?
 - c) Vai, lai atbildētu uz šo jautājumu, ir nepieciešams konstatēt, vai citās dalībvalstīs reģistrēti uzņēmumi faktiski ir izteikuši vai izteiks interesi sniegt tāda paša veida vai līdzīgus pakalpojumus?
- 4) Vai no [...] Direktīvas 2006/123/EK [...] 11. panta 1. punkta b) apakšpunkta izriet, ja pieejamo atļauju skaits ir ierobežots primāru vispārējo interešu apsvērumu dēļ, lai sasniegtu šīs direktīvas mērķi nodrošināt brīvu piekļuvi pakalpojumu tirgum, ir jāierobežo šo atļauju termiņš vai arī dalībvalstu kompetentajām iestādēm šajā ziņā ir rīcības brīvība?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 14. jūlijā iesniedza Raad van State (Nīderlande)
– J. Harmsen/Burgemeester van Amsterdam

(Lieta C-341/14)

(2014/C 339/10)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītājs: J. Harmsen

Atbildētājs: Burgemeester van Amsterdam

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvas 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 36. lpp.) III nodaļa ir piemērojama valstu iekšējām situācijām vai arī, lemjot jautājumu par šīs nodaļas piemērošanu, spēkā ir Tiesas judikatūra par Līguma noteikumiem attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu brīvu apriti valsts iekšējās situācijās?

- 2) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir tāda, ka, lemjot jautājumu par [...] Direktīvas 2006/123/EK [...] III nodaļas piemērošanu, spēkā ir Tiesas judikatūra par Līguma noteikumiem attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu brīvu apriti valsts iekšējās situācijās:
- a) Vai dalībvalstu tiesām ir jāpiemēro [...] Direktīvas 2006/123/EK [...] III nodaļas normas tādā lietā kā šī, kad pakalpojumu sniedzējs neveic pārrobežu uzņēmējdarbību, nesniedz pakalpojumu pārrobežu kontekstā un tomēr atsaucas uz šīm normām?
 - b) Vai, atbildot uz šo jautājumu, ir būtiski, ka uzņēmējs galvenokārt sniedz pakalpojumus pašnodarbinātām prostitūtām no citām dalībvalstīm nevis no Nīderlandes?
 - c) Vai, lai atbildētu uz šo jautājumu, ir nepieciešams konstatēt, vai citās dalībvalstīs reģistrēti uzņēmumi faktiski ir izteikuši vai izteiks interesi atvērt skatlogu prostitūcijas namu Amsterdamā?
- 3) Ciktāl pakalpojumu sniedzējs var atsaukties uz [...] Direktīvas 2006/123/EK [...] III nodaļu: vai tāds pasākums kā šajā strīdā, kad skatloga prostitūcijas uzņēmumu īpašniekam ir atļauts izīrēt istabas pa stundām tikai prostitūtām, ar kurām īpašnieks var sazināties sev saprotamā valodā, ir pretrunā šīs direktīvas 10. panta 2. punkta c) apakšpunktam?

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 17. jūlijā iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) –
Kyowa Hakko Europe GmbH/Hauptzollamt Hannover**

(Lieta C-344/14)

(2014/C 339/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Kyowa Hakko Europe GmbH

Atbildētāja: Hauptzollamt Hannover

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai lietā aplūkotie aminoskābju maisījumi (RM0630 un attiecīgi RM0789), no kuriem (kopā ar ogļhidrātiem un taukiem) tiek ražots pārtikas produkts, ar kuru aizstāj principā vitāli svarīgu, parastā uzturā klātesošu, tomēr atsevišķos gadījumos alerģisku vielu, tādējādi izvairoties no alerģijas izraisītiem veselības traucējumiem un ļaujot mazināt vai pat izārstēt jau radušos traucējumus, ir medikaments, kas sastāv no diviem vai vairākiem profilaktiskām vai ārstnieciskām vajadzībām sajauktiem komponentiem Kombinētās nomenklatūras ⁽¹⁾ pozīcijas 3003 izpratnē?

Ja uz pirmo jautājumu atbilde ir noliedzoša:

2. Vai aminoskābju maisījumi ir pārtikas izstrādājumi Kombinētās nomenklatūras pozīcijas 2106 izpratnē, kuri saskaņā ar Kombinētās nomenklatūras 30. nodaļas 1. piezīmes a) punktu neietilpst šajā nodaļā, jo papildus uztura nodrošināšanai tiem nav profilaktiskas vai ārstnieciskas iedarbības?

⁽¹⁾ Komisijas 2013. gada 4. oktobra Īstenošanas regula (ES) Nr. 1001/2013, ar ko groza I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 290, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 21. jūlijā iesniedza *Conseil d'État* (Francija) –
Ministre délégué, chargé du budget/Marlène Pazdziej**

(Lieta C-349/14)

(2014/C 339/12)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Ministre délégué, chargé du budget*

Atbildētāja: *Marlène Pazdziej*

Prejudiciālais jautājums

Vai Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 12. [13.] panta otrās daļas normas nepieļauj nekādā veidā ņemt vērā ģimenes kā ienākuma nodokļa bāzes vienības teorētiskā ienākuma aprēķinā Eiropas Savienības ierēdņa vai pārējā darbinieka – kas ietilpst šajā ģimenē kā ienākuma nodokļa bāzes vienībā – saņemto atalgojumu, ja šāda ienākuma ņemšana vērā var ietekmēt nodokļa summu, kuru aprēķina šai ģimenei kā ienākuma nodokļa bāzes vienībai, vai arī ir jāturpina izdarīt secinājumi no Tiesas 1999. gada 14. oktobra sprieduma (lieta C-299/98) ⁽¹⁾ gadījumā, kad pēc šādas atalgojuma ņemšanas vērā nepiešķir nodokļa bāzes atlaidi vai, vispārīgāk, nodokļa atlaidi nolūkā piemērot eventuālo sociāla rakstura pasākumu – atbrīvojumu no nodokļa samaksas, ka jāpārbauda, vai ģimenes kā ienākuma nodokļa bāzes vienības teorētiskais ienākums ir vai nav mazāks par valsts nodokļu tiesībās definēto sliekšni ar šo sociāla rakstura pasākumu saistītās priekšrocības piešķiršanai, kas eventuāli tiek noteikta, ņemot vērā teorētisko ienākumu?

⁽¹⁾ EU:C:1999:501

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 22. jūlijā iesniedza *Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona* (Spānija) – *Estrella Rodríguez Sanchez/Consum Sociedad Cooperativa Valenciana*

(Lieta C-351/14)

(2014/C 339/13)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Estrella Rodríguez Sanchez*

Atbildētāja: *Consum Sociedad Cooperativa Valenciana*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2010/18 ⁽¹⁾, ar ko īsteno pārskatīto pamatnolīgumu par vecāku atvaļinājumu, piemērošanas jomā, kas ir noteikta [tā] 1. klauzulas 2. punktā, ietilpst tādas kooperatīvās sabiedrības kapitāldaļu īpašnieka un darba ņēmēja attiecības, kādas ir reglamentētas ar (Spānijas) Kooperatīvo sabiedrību likuma Nr. 27/99 80. pantu, Valensijas kopienas Kooperatīvo sabiedrību likuma Nr. 8/2003 89. pantu, un kuras, lai arī valsts tiesību aktos un judikatūrā tiek kvalificētas kā “korporatīvas” attiecības, Kopienas tiesību jomā varētu uzskatīt par “darba līgumu”?

Ja atbilde uz šo pirmo jautājumu ir noraidoša, tiek uzdots otrs, pirmajam jautājumam pakārtots jautājums.

- 2) Vai pārskatītā pamatnolīguma par vecāku atvaļinājumu (Direktīva 2010/18) 8. klauzulas 2. punktu un konkrētāk, noteikumu, saskaņā [ar kuru] “šā nolīguma noteikumu izpilde nav likumīgs pamats, lai pazeminātu darbiniekiem piešķirtās aizsardzības vispārējo līmeni jomā, uz kuru attiecas šis nolīgums”, ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja dalībvalsts nav tieši transponējusi Direktīvu 2010/18, nevar pazemināt aizsardzības [līmeni], kas ir noteikts, transponējot iepriekšējo Direktīvu 96/34 ⁽²⁾?

Tikai tad, ja uz vienu no šiem diviem jautājumiem tiks sniegta apstiprinoša atbilde, atzīstot, ka tādām darba attiecībām kā prasītājas [gadījumā] ir piemērojama Direktīva 2010/18, turpmāk izklāstīto iemeslu dēļ būtu pamatoti nākamie jautājumi.

- 3) Vai Direktīvā 2010/18 iekļautā jaunā pārskatītā pamatnolīguma par vecāku atvaļinājumu” 6. klauzula ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesību normā vai valsts līgumā, kas ir jātransponē, ir jāiekļauj un jāizklāsta darba devēju pienākumi pēc darba ņēmēju atgriešanās no vecāku atvaļinājuma “apsvērt” lūgumus “mainīt darba laiku un kārtību” un “atbildēt uz tiem”, ņemot vērā gan savas, gan darba ņēmēju vajadzības, nesaprotot ar to, ka ir izpildīts transponēšanas pienākums, pieņemot valsts vai korporatīvu tiesību aktu – kas nozīmē, ka tādu tiesību efektivitāte ir atkarīga tikai no darba devēja rīcības brīvības attiecībā uz minēto lūgumu apmierināšanu vai neapmierināšanu?
- 4) Vai ir jāuzskata, [ka] pārskatītā pamatnolīguma par vecāku atvaļinājumu 6. klauzulai – Direktīvas 2010/18 3. panta un pamatnolīguma 8. klauzulā apkopoto “nobeiguma noteikumu” gaismā – transponēšanas neveikšanas gadījumā ir “tieša horizontāla” iedarbība, jo tā ir Kopienas minimālais standarts?

⁽¹⁾ Padomes 2010. gada 8. marta Direktīva 2010/18/ES, ar ko īsteno pārskatīto BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP un ETUC pamatnolīgumu par vecāku atvaļinājumu un atceļ Direktīvu 96/34/EK, OV L 68, 13. lpp.

⁽²⁾ Padomes 1996. gada 3. jūnija Direktīva 96/34/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu attiecībā uz bērna kopšanas atvaļinājumu, OV L 145, 4. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 22. jūlijā iesniedza Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Spānija) – Juan Miguel Iglesias Gutiérrez/Bankia, S.A. u.c.

(Lieta C-352/14)

(2014/C 339/14)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa

Pamatlietas puses

Prasītājs: Juan Miguel Iglesias Gutiérrez

Atbildētāji: Bankia, S.A., Sección Sindical UGT, Sección Sindical CCOO, Sección Sindical ACCAM, Sección Sindical CSICA, Sección Sindical SATE un Fondo de Garantía Salarial

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Darba likuma – [1995. gada] 24. marta Karaļa likumdošanas dekrēta 1/1995 – 56. pants, 2012. gada 6. jūlija Likuma Nr. 3/2012, ar kuru noteikti steidzami pasākumi darba tirgus reformai, piektais pārejas noteikums un Likuma par jurisdikciju darba un sociālo jautājumu lietās – [2011. gada 10. oktobra] Likuma Nr. 36/10 (ar netiešu atsauci uz iepriekšējiem noteikumiem) – 123. pants un 124. panta 13. punkts ir saderīgi ar Līguma par Eiropas Savienību darbību 107. un 108. pantu, ciktāl ar tiem tiek būtiski palielināts atlaišanas pabalsta apmērs, kas ir apstiprināts ar Eiropas Komisijas lēmumu procedūrā “Valsts atbalsts Nr. SA. 35253 (2012/N) – BFA grupas pārstrukturēšana un rekapitalizācija”?

- 2) Vai Savienības tiesībām un Eiropas Komisijas lēmumam procedūrā “Valsts atbalsts Nr. SA. 35253 (2012/N) – BFA grupas pārstrukturēšana un rekapitalizācija” ir pretrunā tāda šo noteikumu interpretācija, kas ļautu tiesas iestādei gadījumā, ja atļaušana tiktu atzīta par likumīgu, atļaušanas pabalstu noteikt tiesiskajā regulējumā noteiktās minimālās summas apmērā?
- 3) Vai Savienības tiesībām un Eiropas Komisijas lēmumam procedūrā “Valsts atbalsts Nr. SA. 35253 (2012/N) – BFA grupas pārstrukturēšana un rekapitalizācija” ir pretrunā tāda šo noteikumu interpretācija, kas gadījumā, ja atļaušana tiek pasludināta par nelikumīgu, ļauj tiesas iestādei atļaušanas pabalstu noteikt apmērā, par kādu ir panākta vienošanās konsultāciju laikposmā un kas ir lielāka par likumā noteikto minimālo summu, bet mazāka par likumā noteikto maksimālo summu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 22. jūlijā iesniedza Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Spānija) – Elisabet Rion Bea/Bankia S.A. u.c.

(Lieta C-353/14)

(2014/C 339/15)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa

Pamatlietas puses

Prasītāja: Elisabet Rion Bea

Atbildētāji: Bankia S.A., Sección Sindical UGT, Sección Sindical CCOO, Sección Sindical ACCAM, Sección Sindical CSICA, Sección Sindical SATE un Fondo de Garantía Salarial

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Darba likuma – [1995. gada] 24. marta Karaļa likumdošanas dekrēta 1/1995 – 56. pants, 2012. gada 6. jūlija Likuma Nr. 3/2012, ar kuru noteikti steidzami pasākumi darba tirgus reformai, piektais pārejas noteikums un Likuma par jurisdikciju darba un sociālo jautājumu lietās – [2011. gada 10. oktobra] Likuma Nr. 36/10 (ar netiešu atsauci uz iepriekšējiem noteikumiem) – 123. pants un 124. panta 13. punkts ir saderīgi ar Līguma par Eiropas Savienību darbību 107. un 108. pantu, ciktāl ar tiem tiek būtiski palielināts atļaušanas pabalsta apmērs, kas ir apstiprināts ar Eiropas Komisijas lēmumu procedūrā “Valsts atbalsts Nr. SA. 35253 (2012/N) – BFA grupas pārstrukturēšana un rekapitalizācija”?
- 2) Vai Savienības tiesībām un Eiropas Komisijas lēmumam procedūrā “Valsts atbalsts Nr. SA. 35253 (2012/N) – BFA grupas pārstrukturēšana un rekapitalizācija” ir pretrunā tāda šo noteikumu interpretācija, kas ļautu tiesas iestādei gadījumā, ja atļaušana tiktu atzīta par likumīgu, atļaušanas pabalstu noteikt tiesiskajā regulējumā noteiktās minimālās summas apmērā?
- 3) Vai Savienības tiesībām un Eiropas Komisijas lēmumam procedūrā “Valsts atbalsts Nr. SA. 35253 (2012/N) – BFA grupas pārstrukturēšana un rekapitalizācija” ir pretrunā tāda šo noteikumu interpretācija, kas gadījumā, ja atļaušana tiek pasludināta par nelikumīgu, ļauj tiesas iestādei atļaušanas pabalstu noteikt apmērā, par kādu ir panākta vienošanās konsultāciju laikposmā un kas ir lielāka par likumā noteikto minimālo summu, bet mazāka par likumā noteikto maksimālo summu?

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2014. gada 13. maija spriedumu apvienotajās lietās no T-458/10 līdz T-467/10 un T-471/10 *Peter McBride u.c./Eiropas Komisija* 2014. gada 25. jūlijā iesniedza Eiropas Komisija

(Lieta C-361/14 P)

(2014/C 339/16)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji – A. Bouquet, A. Szymkowska, B. Doherty, Barrister)

Pārējie lietas dalībnieki: *Peter McBride, Hugh McBride, Mullglen Ltd, Cathal Boyle, Thomas Flaherty, Ocean Trawlers Ltd, Patrick Fitzpatrick, Eamon McHugh, Eugene Hannigan, Larry Murphy un Brendan Gill*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2014. gada 13. maija spriedumu apvienotajās lietās T-458/10 līdz T-467/10 un T-471/10 u.c./Eiropas Komisija;
- noraidīt prasību atcelt tiesību aktu un, katrā ziņā, pirmo pamata;
- vai pakārtoti, nosūtīt lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai, lai tā izskatītu tai norādītos pamatus, par kuriem Tiesa nav spriedusi;
- piespriest prasītājiem pirmajā instancē atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā un tiesvedībā Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ sekojošu iemeslu dēļ.

Pirmkārt, Vispārējā tiesa kļūdaini interpretēja un piemēroja Līguma par Eiropas Savienības darbību (turpmāk tekstā – “LESD” vai “Līgums”) 266. pantu kopsakarā ar LESD 263. pantu un efektivitātes principu, pilnvaru piešķiršanas principu, tiesiskās noteiktības principu, tiesību sistēmas turpinātības principu, tiesību piemērošanu laikā, tiesiskās palāvības principu un principiem, kas nosaka tiesību normu pēctecību, ciktāl tā atcēla noteiktus Komisijas lēmumus, kas paredzēti Komisijas pienākumu īstenošanai saskaņā ar spriedumiem apvienotajās lietās no T-218/03 līdz T-241/03 *Boyle u.c./Komisija* un apvienotajās lietās C-373/06 P, C-379/06 P un C-382/06 P *Flaherty u.c./Komisija*. Pārsūdzētajā spriedumā ir konstatēts, ka Komisijai bija pienākums īstenot nepieciešamos pasākumus šo spriedumu izpildei, taču tai nebija kompetences to darīt.

Otrkārt, Vispārējā tiesa nav pienācīgi pamatojusi savu spriedumu un nav atbildējusi uz Komisijas galveno argumentu (kā arī par pieņemamību vienā lietā). Tā tādējādi ir pārkāpusi Tiesas statūtu 36. pantu un Vispārējās tiesas Reglamenta 81. pantu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 28. jūlijā iesniedza *Amtsgericht Rüsselsheim* (Vācija) – *Annette Lorch, Kurt Lorch/Condor Flugdienst GmbH*

(Lieta C-364/14)

(2014/C 339/17)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Rüsselsheim

Pamatlietas puses

Prasītāji: Annette Lorch, Kurt Lorch

Atbildētāja: Condor Flugdienst GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ārkārtējam apstāklim regulas ⁽¹⁾ 5. panta 3. punkta izpratnē ir jābūt tieši saistītam ar rezervēto lidojumu?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša: cik daudz iepriekšējo lidojumu ar plānotajā reisā izmantojamu lidmašīnu ir būtiski saistībā ar ārkārtēju apstākli? Vai attiecībā uz ārkārtēju apstākļu ņemšanu vērā iepriekšējos lidojumos pastāv ierobežojums laikā? Ja pastāv, kā tas ir jāaprēķina?
- 3) Ja ārkārtējie apstākļi, kas radušies iepriekšējos lidojumos, ir būtiski arī attiecībā uz vēlāku lidojumu: vai iespējamie pasākumi, kas apkalpojošajam gaisa pārvadātājam ir jāveic saskaņā ar regulas 5. panta 3. punktu, attiecas tikai uz ārkārtējā apstākļa novēršanu vai tomēr arī uz izvairīšanos no ilgas kavēšanās?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, OV L 46, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 21. maija spriedumu lietā T-519/09 *Toshiba Corporation*/Eiropas Komisija 2014. gada 31. jūlijā iesniedza *Toshiba Corporation*

(Lieta C-373/14)

(2014/C 339/18)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Toshiba Corporation (pārstāvji – J. F. MacLennan, solicitor, A. Schulz, Rechtsanwalt, J. Jourdan un P. Berghe, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2014. gada 21. maija spriedumu lietā T-519/09 *Toshiba Corporation*/Eiropas Komisija, ciktāl ar to ir noraidīta *Toshiba* celtā prasība atcelt Eiropas Komisijas Lēmuma lietā COMP/39.129 – Spēka transformatori 1. un 2. pantu, un atcelt lēmumu;
- alternatīvi, lietu nodot atpakaļ Vispārējai tiesai izlemšanai tiesību jautājumos saskaņā ar Tiesas spriedumu un, katrā ziņā,
- atlīdzināt *Toshiba* izdevumus, ieskaitot tos, kas radušies Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīd Vispārējās tiesas 2014. gada 21. maija spriedumu lietā T-519/09 *Toshiba Corporation*/ Eiropas Komisija ("apstrīdētais spriedums"), kurā *Toshiba Corporation* ("Toshiba") lūdza atcelt Eiropas Komisijas lēmumu lietā COMP/39.129 – Spēka transformatori. Pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa noraidīja *Toshiba* prasību kopumā un piesprieda *Toshiba* atlīdzināt izdevumus. Šajā apelācijas sūdzībā *Toshiba* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi šādas kļūdas tiesību piemērošanā:

- Pirmais arguments: *Toshiba* apgalvo, ka, uzskatot, ka Japānas spēka transformatoru ražotāji esot potenciāli konkurenti EEZ tirgū, jo 1) šķēršļi ienākšanai EEZ tirgū neesot nepārvarami un 2) balstoties uz to, ka pastāv vienošanās uz savstarpējas uzticēšanās pamata [*Gentlemen's Agreement*], tā vietā būtu bijis jāpārbauda, vai Japānas ražotājiem ir reālas konkrētas iespējas ienākt EEZ tirgū un ka šāda ienākšana esot bijusi ekonomiski dzīvotspējīga stratēģija, Vispārējā tiesa ir piemērojusi nepareizu juridisko kritēriju. Nepastāvot potenciālai konkurencei starp Japānas un Eiropas ražotājiem, ar vienošanos uz savstarpējas uzticēšanās pamata nevarētu pārkāpt EKL 81. pantu, un Komisijai neesot bijusi pilnvaru turpināt lietas izskatīšanu. Tāpēc attiecībā uz *Toshiba* apstrīdētais spriedums un apstrīdētais lēmums būtu jāatceļ.
- Otrais arguments: *Toshiba* apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot sagrozījusi saturu vēstulei, kurā otra lietas dalībiece ir apgalvojusi, ka tā neapstrīdētu Komisijas konstatējumus. Komisija uzskatīja, ka vēstule aizstājot lietas dalībnieces iepriekšējos apgalvojumus, ka tā neesot veikusi tirdzniecību EEZ. Tomēr ar šo esot sagrozīti pierādījumi, uz kuriem Vispārējā tiesa pamatojas, lai konstatētu, ka šķēršļi ienākšanai EEZ tirgū neesot bijuši nepārvarami. Tāpēc *Toshiba* apgalvo, ka apstrīdētais spriedums un apstrīdētais lēmums esot jāatceļ.
- Trešais arguments: *Toshiba* apgalvo, ka, uzskatot, ka *Toshiba* arguments par tās nepiedalīšanos Čīrihes 2003. gada sanāksmē esot bijusi "nebūtisks", Vispārējā tiesa esot norādījusi pretrunīgu pamatojumu, piemērojusi nepareizu juridisko kritēriju attiecībā uz publisku norobežošanos un pārkāpusi personiskās atbildības principu. Apstrīdētais spriedums un apstrīdētais lēmums tāpēc esot jāatceļ, ciktāl tajos ir nolemts, ka *Toshiba* līdz 2003. gada maijam joprojām esot bijusi uz savstarpējas uzticēšanās pamata noslēgtās vienošanās dalībiece.
- Ceturtais arguments: *Toshiba* apgalvo, ka, piemērojot pasaules tirgus daļu kā tādu, kas attiecas uz lietas dalībnieku lomu pārkāpuma smagumā, Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai 18. punktu. Apstrīdētais spriedums un apstrīdētais lēmums tāpēc esot jāatceļ, ciktāl tajos *Toshiba* piespriestais naudas sods aprēķināts, pamatojoties uz *Toshiba* pasaules tirgus daļu, un *Toshiba* piespriestais naudas sods esot attiecīgi jāsamazina.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2014. gada 5. maija rīkojums – BTL Diffusion/ITSB – dm–drogerie markt (“babyTolove”)

(Lieta T-518/11) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2014/C 339/19)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: BTL Diffusion (St Cloud, Francija) (pārstāvis – A. Berendes, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji – K. Klüpfel un D. Botis)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: dm–drogerie markt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Vācija) (pārstāvji – C. Mellein un B. Beinert, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2011. gada 8. jūlija lēmumu lietā R 883/2010-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp dm–drogerie markt GmbH & Co. KG un BTL Diffusion

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) prasītāja un persona, kas iestājusies lietā, sedz savus, kā arī katra atlīdzina pusi no atbildētāja tiesāšanās izdevumiem.

⁽¹⁾ OV C 355, 3.12.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 3. jūlija rīkojums – Stance/ITSB – Pokarna (“STANCE”)

(Lieta T-206/13) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2014/C 339/20)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Stance, Inc. (San Clemente, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – R. Kunze un G. Würtenberger, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – V. Melgar)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: Pokarna Ltd (Secundrabad Andhra Pradesh, Indija)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju piektās padomes 2013. gada 1. februāra lēmumu lietā R 885/2012–5 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Pokarna Ltd* un *Stance, Inc.*

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) prasītāja sedz savus un atbildētājam radušos tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 171, 15.6.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 18. jūnija rīkojums – *NumberFour/ITSB – Inaer Helicópteros* (“ENFORE”)

(Lieta T-478/13) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2014/C 339/21)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *NumberFour AG* (Berlīne, Vācija) (pārstāvis – C. Götz, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – L. Rampini)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Inaer Helicópteros, SA* (Mutxamel, Spānija) (pārstāvji – C. Giner Mas un R. Rodríguez Zaragoza, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju piektās padomes 2013. gada 23. maija lēmumu lietā R 1000/2012–5 attiecībā uz iebildumu procesu starp *NumberFour AG* un *Inaer Helicópteros, SA*

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) prasītāja un persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī katra sedz pusi no atbildētāja tiesāšanās izdevumiem.

⁽¹⁾ OV C 344, 23.11.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 17. jūlija rīkojums – *The Directv Group/ITSB – Bolloré* (“DIRECTV”)

(Lieta T-718/13) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Pieteikums par atcelšanu — Pieteikuma par atcelšanu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2014/C 339/22)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *The Directv Group, Inc.* (*El Segundo*, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis – F. Valentin, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Bolloré* (*Ergué Gabéric*, Francija) (pārstāvis – S. Legrand, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2013. gada 11. oktobra lēmumu lietā R 1812/2012–2 attiecībā uz spēkā neesamības pasludināšanas procesu starp *Bolloré* un *The Directv Group, Inc.*

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) prasītāja sedz savus izdevumus, kā arī atbildētājam un personai, kas iestājusies lietā, radušos tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 71, 8.3.2014.

Vispārējās tiesas 2014. gada 17. jūlija rīkojums – *The Directv Group/ITSB – Bolloré* (“DIRECTV”)

(Lieta T-721/13) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Pieteikums par atcelšanu — Pieteikuma par atcelšanu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2014/C 339/23)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *The Directv Group, Inc.* (*El Segundo*, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis – F. Valentin, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Bolloré* (*Ergué Gabéric*, Francija) (pārstāvis – S. Legrand, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2013. gada 10. oktobra lēmumu lietā R 1961/2012–2 attiecībā uz spēkā neesamības pasludināšanas procesu starp *Bolloré* un *The Directv Group, Inc.*

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) prasītāja sedz savus izdevumus, kā arī atbildētājai un personai, kas iestājusies lietā, radušos tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 112, 14.4.2014.

Prasība, kas celta 2014. gada 16. jūlijā – *Sheraton International IP/ITSB – Staywell Hospitality Group* (“PARK REGIS”)

(Lieta T-536/14)

(2014/C 339/24)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Sheraton International IP LLC* (Stamford, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis – *E. Armijo Chávarri*, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: *Staywell Hospitality Group Pty Ltd* (Sidneja, Austrālija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju piektās padomes 2014. gada 30. aprīļa lēmumu apvienotajās lietās R 240/2013–5 un R 303/2013–5;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “PARK REGIS”, attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 35., 36. un 43. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 9 488 933

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas preču zīmes reģistrācijas; starptautiskas preču zīmes reģistrācijas un plaši pazīstama preču zīme “ST REGIS”

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus daļēji apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 21. jūlijā – *Grupo Bimbo*/ITSB (Apaļas sviestmaizēm domātas maizes forma)

(Lieta T-542/14)

(2014/C 339/25)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Grupo Bimbo, SAB de CV (Mehiko, Meksika) (pārstāvis – N. Fernández Fernández-Pacheco, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2014. gada 19. maija lēmumu lietā R 1911/2013–4 kā tādu, kas neatbilst tiesībām un ar kuru tiek pārkāptas spēkā esošas tiesību normas par Kopienas preču zīmi, un taisīt spriedumu, ar kuru tiktu apmierināti šajā prasības pieteikumā ietvertie prasījumi – gan reģistrācijai pieteiktās trīsdimensiju preču zīmes raksturīgās atšķirtspējas dēļ, gan tās izmantošanā iegūtās atšķirtspējas dēļ, tiktu apmierināta prasība un uzdots ierakstīt [Kopienas preču zīmju] reģistra starptautiskās klasifikācijas 30. klasē Kopienas trīsdimensiju preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 11 747 987, nodrošinot atbilstību tiesību aktiem un procesuālajām prasībām;
- apmierinot šo prasību un minētās preču zīmes reģistrāciju, piespriest lietas dalībniekam, kas iebilst pret iepriekš minētajiem prasījumiem, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā un izdevumus procesā ITSB.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: trīsdimensiju preču zīme apaļas sviestmaizēm domātas maizes formā attiecībā uz precēm, kas ietilpst 30. klase – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 11 747 987

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 22. jūlijā – *provima Warenhandels*/ITSB – *Renfro* (“HOT SOX”)

(Lieta T-543/14)

(2014/C 339/26)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: provima Warenhandels GmbH (Bielefeld, Vācija) (pārstāvji – J. Croll un H. Prange, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Renfro Corp. (Mount Airy, Amerikas Savienotās Valstis)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2014. gada 13. maija lēmumu lietā R 1859/2013–2 attiecībā uz starptautisko preču zīmi Eiropas Savienībā Nr. 0962191 un grozīt to tādējādi, ka apelācijas sūdzība tiek atzīta par pamatotu un pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu tiek apmierināts;
- piespriest atbildētājam vai attiecīgi otrai procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus procesā apelāciju padomē.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu: starptautiska vārdiskas preču zīmes “HOT SOX” reģistrācija – starptautiska reģistrācija Nr. 962 191

Kopienas preču zīmes īpašniece: Renfro Corp.

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: prasītāja

Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojums: absolūti spēkā neesamības pamati saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punktu, lasot to kopā ar 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 158. panta, lasot to kopā ar 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu, lasot pēdējo minēto kopā ar 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu, pārkāpums
- Regulas Nr. 207/2009 158. panta, lasot to kopā ar 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu, lasot pēdējo minēto kopā ar 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 18. jūlijā – Société des Produits Nestlé/ITSB – Terapia (“ALETE”)

(Lieta T-544/14)

(2014/C 339/27)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Société des Produits Nestlé SA (Vevey, Šveice) (pārstāvji – A. Jaeger–Lenz, A. Lambrecht un S. Cobet–Nüse, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: *Terapia SA (Cluj Napoca, Rumānija)*

Prasītājas prasījumi:

- grozīt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2014. gada 19. maija lēmumu lietā R 1128/2013–4 tādējādi, ka iebildumi tiek noraidīti;
- pakārtoti, atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2014. gada 19. maija lēmumu lietā R 1128/2013–4;
- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “ALETE” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5., 29., 30. un 32. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 10 388 379

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts vārdiska preču zīme “ALETA” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 5. un 35. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- 63. panta, lasot to kopā ar Regulas Nr. 2868/95 20. noteikuma 7. punkta c) apakšpunktu, pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 63. panta 2. punkta un 75. un 76. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2014. gada 18. jūlijā – GEA Group/ITSB (“engineering for a better world”)

(Lieta T-545/14)

(2014/C 339/28)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: GEA Group AG (Diseldorfa, Vācija) (pārstāvis – J. Schneiders, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2014. gada 2. jūnija lēmumu lietā R 303/2014–4;
- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “engineering for a better world” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 6., 7., 9., 11., 35., 37., 39., 41. un 42. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 12 034 807

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 25. jūlijā – Messi Cuccittini/ITSB – J. M.-E.V. e hijos (“MESSI”)

(Lieta T-554/14)

(2014/C 339/29)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Lionel Andrés Messi Cuccittini (Barselona, Spānija) (pārstāvji – J. L. Rivas Zurdo un M. Toro Gordillo, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: J. M.-E.V. e hijos, SRL (Granollers, Spānija)

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2014. gada 23. aprīļa lēmumu lietā R 1553/2013–1 daļā, kurā līdz ar prasītāja apelācijas sūdzības noraidīšanu tika apstiprināts Iebildumu nodaļas lēmums, apmierināti iebildumi B 1 938 458 un apstiprināts Kopienas (grafiskas) preču zīmes Nr. 10 181 154 “MESSI” daļējs noraidījums;
- piespriest lietas dalībniekam vai dalībniekiem, kuri iebilst pret prasību, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītājs

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme ar vārdisku elementu “MESSI” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 9., 14., 16., 25. un 28. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 10 181 154

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas vārdiskas preču zīmes “MASSI” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9., 25. un 28. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

**Prasība, kas celta 2014. gada 28. jūlijā – BrandGroup/ITSB – Brauerei S. Riegele,
Inh. Riegele (“SPEZOOMIX”)**

(Lieta T-557/14)

(2014/C 339/30)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: BrandGroup GmbH (Bechtsrieth, Vācija) (pārstāvis – T. Raible, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: Brauerei S. Riegele, Inh. Riegele KG (Augsburg, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2014. gada 15. maija lēmumu lietā R 941/2013-1;
- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) un Brauerei S. Riegele, Inh. Riegele KG atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “SPEZOOMIX” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 32. un 33. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 9 913 617

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: starptautiskas un Kopienas vārdiskas preču zīmes “spezi”, starptautiskas un Kopienas grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu “spezi”, kā arī valsts vārdiska preču zīme “Ein Spezi muß dabei sein” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 32. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: noraidīt iebildumus

Apelāciju padomes lēmums: atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu un pilnā apmērā noraidīt reģistrācijai pieteikto preču zīmi

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 78. panta 5. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 1. augustā – VSM Geneesmiddelen/Komisija**(Lieta T-578/14)**

(2014/C 339/31)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: VSM Geneesmiddelen BV (Alkmaar, Nīderlande) (pārstāvis – U. Grundmann, advokāts)**Atbildētāja: Eiropas Komisija***Prasītājas prasījumi:**

- atzīt, ka Komisija prettiesiski nav uzsākusi Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA) veselīguma norāžu izvērtējumu saistībā ar botāniskām vielām procedūrā, kas paredzēta Regulas Nr. 1924/2006 ⁽¹⁾ 13. panta 3. daļā kopš 2014. gada 1. augusta;
- pakāroti, atcelt lēmumu, kas esot ietverts Komisijas 2014. gada 29. jūnija vēstulē, neizvērtēt EFSA veselīguma norādes saistībā ar botāniskām vielām, izmantojot procedūru, kas paredzēta 13. pantā, piemērošanai pirms 2014. gada 1. augusta.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja apgalvo, ka saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1924/2006 –Regulas par veselīguma norādēm (turpmāk tekstā – “RVN”) – 13. panta 3. punktu Eiropas Komisijai bija pienākums pieņemt sarakstu ar pieļaujamajām norādēm saistībā ar vielām, kas tiek izmantotas pārtikā, vēlākais līdz 2010. gada 31. janvārim. Lai sagatavotu šādu sarakstu, Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei (EFSA) tika pasūtīts izvērtēt šādas norādes, kuras iesniegušas dalībvalstis. Tomēr 2010. gada septembrī Komisija paziņoja, ka tā aptur un pārskata izvērtēšanas procedūru sakarā ar veselīguma norādēm saistībā ar botāniskajām vielām, pēc tam EFSA pārtrauca izskatīt šīs norādes. Komisija apturēja vienīgi izvērtēšanas procedūru botāniskajām vielām, nevis procedūru saistībā ar citām vielām, piemēram, ķīmiskajām vielām.

Prasītāja vērsās Eiropas Komisijā ar vēstuli, kas datēta ar 2014. gada 23. aprīli, lai lūgtu EFSA bez kavēšanās atsākt izvērtēt veselīguma norādes saistībā ar botāniskajām vielām, kas tiek izmantotas pārtikā, jo to stipri ietekmē pašreizējā juridiskā kavēšanās un nenoteiktība veselīguma norāžu jomā saistībā ar botāniskajām vielām, kas tiek izmantotas pārtikā.

Komisija informēja prasītāju ar savu 2014. gada 19. jūnija vēstuli, ka dalībvalstis un ieinteresētās personas bija paidušas dažādas bažas un ka tā nesāks izvērtēt veselīguma norādes saistībā ar botāniskajām vielām šajā posmā. Prasītāja nosūtīja vēl vienu vēstuli, kas datēta ar 2014. gada 8. jūliju, Komisijai, nosakot termiņu EFSA vērtējuma sāksmai par veselīguma norādēm saistībā ar botāniskajām vielām, kurš beidzās 2014. gada 31. jūlijā. Komisija uz šo vēstuli nav atbildējusi.

Tādēļ var tikt secināts, ka Eiropas Komisija nav sagatavojusi pilnu sarakstu par veselīguma norādēm saistībā ar vielām, kas tiek izmantotas pārtikā, kā tas ir prasīts RVN 13. panta 3. punktā. RVN 13. pantā ir ne tikai paredzēti skaidri termiņi, bet arī ir skaidri noteiktas procedūras veselīguma norāžu saistībā ar vielām, kas tiek izmantotas pārtikā, saraksta pieņemšanai. Regulā nav paredzēta nekāda Eiropas Savienības rīcības brīvība ne grozīt procesuālos soļus, ne pagarināt termiņus.

Papildus tam saskaņā ar Regulas par veselīguma norādēm preambulas devīto apsvērumu tās mērķis ir noteikt “princip[us], kas piemērojami visām [pārtikas produktu] norādēm”. Tas skaidri norāda, ka likumdevējs nav vēlējies noteikt dažādus vērtējuma līmeņus konkrētu vielu kategorijām. Tādēļ visiem Eiropas Komisijas apsvērumiem saistībā ar atsevišķo vērtēšanas režīmu attiecībā uz norādēm sakarā ar botāniskajām vielām ne tikai nebūtu nekāda juridiskā pamata, bet tie arī būtu pretrunā Regulas vispārējiem mērķiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1924/2006 par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem (OV L 404, 9. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 29. jūlijā – Inditex/ITSB – Ansell (“ZARA”)**(Lieta T-584/14)**

(2014/C 339/32)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībniekiPrasītāja: *Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Spānija)* (pārstāvis – C. Duch, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Pārējie procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieki: *Zainab Ansell un Roger Ansell (Moshi, Tanzānija)***Prasītājas prasījumi:**

atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2014. gada 19. maija lēmumu lietā R 1118/2013–2 daļā, kurā apstiprināta [Kopienas preču zīmes īpašnieka tiesību] atcelšana preču zīmes “ZARA” Nr. 112 755 neizmantošanas dēļ attiecībā uz šādiem 39. klasē ietilpstošiem pakalpojumiem: “transporta pakalpojumi, preču, it īpaši apģērbu, apavu un aksesuāru, parfimērijas un kosmētikas izstrādājumu izplatīšana (piegāde)”, jo uzskatāms, ka Apelāciju padome ir pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunktu, pieļaujot šādas kļūdas:

- Apelāciju padome pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot *Inditex* franšīzes ņēmējus par kompānijas iekšējās organizatoriskās struktūras neatņemamām vienībām, lai gan runa ir par *Grupo Inditex* sastāvā ietilpstošām neatkarīgām juridiskajām personām;
- kļūdu pierādījumu vērtēšanā, ciktāl Apelāciju padome pārmet apelācijas sūdzības iesniedzējai (prasītājai), ka tā nav iesniegusi pierādījumus par transporta pakalpojumu sniegšanai radīto darījumu apjomu, lai pierādītu preču zīmes ārējo izmantošanu, lai gan [administratīvajā] procesā minētais pierādījums tika iesniegts;

piespriet ITSB un, attiecīgā gadījumā, lietas dalībniekam, kas atbalsta atbildētāja iebildumus, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par atcelšanu: vārdiska preču zīme “ZARA” attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 39. un 42. klasē – Kopienas preču zīme Nr. 112 755;

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja

Lietas dalībnieki, kas lūdz atcelt Kopienas preču zīmi: *Zainab Ansell un Roger Ansell*

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu par atcelšanu apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 14. augustā – Industrias Tomás Morcillo/ITSB – Aucar Trailer (“Polycart A Whole Cart Full of Benefits”)**(Lieta T-613/14)**

(2014/C 339/33)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībniekiPrasītāja: *Industrias Tomás Morcillo, SL (Albuixech, Spānija)* (pārstāvis – A. Sanz-Bermell y Martínez, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: *Aucar Trailer, SL (Premia de Mar, Spānija)*

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2014. gada 7. maija lēmumu lietā R 1735/2012-1 un tādējādi noraidīt *Aucar Trailer S.L.* iesniegtos iebildumus, atzīstot Kopienas preču zīmes Nr. 9 690 314 “Polycart A Whole Cart Full of Benefits” reģistrācijas pieļaušanas pamatotību attiecībā uz precēm, kas ir norādītas 2012. gada 16. novembra pieteikumā par preču saraksta ierobežošanu, un noraidot pret šo pieteikumu iesniegtos iebildumus;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “Polycart A Whole Cart Full of Benefits”, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 12., 17. un 20. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 9 690 314

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “POLICAR”, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 12., 35. un 37. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta pārkāpums

